

Volgezogen zomerbuik

Hoewel bijen, hommels en vliegen durven te landen op de klaarliggende bloemkronen en bloemschermen, denkt hij er niet over om zijn poten daar vuil aan te maken. Het is veel makkelijker om gewoon voor de bloem te blijven hangen. Dan kun je lekker nectar opzuigen en je ontloopt het gevaar van een op je afspringende spin of andere rover. De Kolibrievlinder heeft het goed bekeken.

Wil je vanaf een afstandje van de nectar snoepen, dan moet je wel een enorme tong hebben. En dat heeft hij ook, en nog wel zo'n 3 centimeter lang. De vlinder bezoekt vooral bloemen met een lange bloembuis, zoals Flox, IJzerhard, Kattenkruid, Spoorbloem, Lavendel en natuurlijk ook de Vlinderstruik. Om goed de ingang van de bloembuis te kunnen vinden, hangt hij stil voor de bloem, hij ziet de opening en steekt zijn tong er in. Om zo stil te kunnen staan slaan de vleugels wel tachtig keer per seconde op en neer, vandaar natuurlijk ook de verwijzing in zijn naam naar de Kolibrie. Het is dus zeker geen fladderaar zoals de meeste van onze vlinders in de tuin. Hij is de onrust zelve: hij schiet razendsnel van bloem naar bloem en tussendoor krijg je hem eigenlijk niet goed in beeld.

Kolibrievlinder (foto Saxifraga-J. Nijendijk)

Hoewel je de Kolibrievlinder vooral overdag ziet vliegen, behoort hij toch tot de nachtvlinders en specifiek tot de pijlstaarten. Deze soort heeft een spanwijdte van 4 tot 5 centimeter en de achtervleugels zijn oranje- of roodbruin. De voorvleugels en het lichaam zijn grijsbruin van kleur.

Er is een grote kans dat je deze vlinder de afgelopen zomer ergens hebt gezien. In tuinen komt hij vaak even wat lekkers opslurpen. De afgelopen 20 jaar doet hij het in warme zomers goed en 2025 is voor hem weer een superjaar. Hij heeft er veel voor over om bij ons in Nederland aan zijn voortbestaan te werken.

De Kolibrievlinder komt in het voorjaar namelijk helemaal vanuit het Middellandse Zeegebied naar noordelijk Europa. Na een lange reis komen ze hier vanaf mei, maar soms pas in juli aan. Het enige wat die volwassen en afgeleefde vlinders hier nog doen, is paren en eitjes leggen. De rupsen houden heel erg van walstro en daar zijn de groene rupsen dan ook op te vinden. Die hebben aan het achterlijf wel een donkere spitse stekel, want ze behoren tenslotte tot de pijlstaarten.

Zijn de rupsen volgroeid dan verpoppen ze zich in de grond en aan het eind van de zomer of het begin van de herfst kruipen daar de nieuwe vlinders uit. Die gaan snel op pad en beginnen aan de tocht naar het zuiden. Daar overwinteren ze en de nieuwe verse voorjaarsgeneratie komt weer onze kant op.

Nederland warmt op en dat betekent dat we dit leuke vlindertje de komende jaren nog wel meer zullen zien, en zeker in steden. De winters worden ook minder koud. Waarom zou je als Kolibrievlinder heel die reis ondernemen als je hier misschien wel kunt overwinteren? De laatste jaren worden regelmatig volwassen vlinders gevonden die in een schuurtje of andere plek weggekropen op het voorjaar wachten. Wie weet blijven ze hier voortaan hangen.

De in onze tuinen groeiende vlinderstruiken zijn jarenlang gepromoot als nectarkroeg. Helaas komt de uitheemse Vlinderstruik steeds vaker negatief in beeld. Niet als het om de waarde voor de insecten gaat, maar hij breidt zich in natuurgebieden zo hard uit dat hij de stempel invasieve exoot heeft gekregen. De zaadjes waaien overal naar toe: in de stad duiken ze op tussen trottoirtegels en op braakliggende terreinen. Natuurbeheerders hebben hun buik vol van de Vlinderstruik. Op dit moment is er nog geen verbod op het gebruik daarvan. De Kolibrievlinder kan dus waarschijnlijk nog jaren lekker zijn buikje bij ons blijven volzuigen.

Rob Vereijken
september 2025